

overordentlig meget, fordi der nu bliver sørget for dem med Forplejning. Men der er her et enkelt Forhold, som jeg synes træder ret grelt frem. De Folk, som gøre Tjeneste ude paa Søbefæstningen og altid ligge paa Kantonnementsfod, have nu 62 Øre, men komme ned paa 20 Øre. Det er en saa betydelig Reduktion af Lønningen, at der dog maaske kunde være Tale om at tage under Overvejelse, om der ikke her kunde gives en Undtagelsesbestemmelse. De Folk, der ligge paa Søbefæstningen, have en anstrengende Tjeneste, de have megen Vagttjeneste, og de kunne under Efteraars- og Vinterforhold have meget vanskelige klimatiske Forhold at leve under. Jeg vil henstille, at dette Spørgsmaal tages under Overvejelse.

Jeg kan kun med Glæde og Taknemmelighed hilse den Bestemmelse, at der til Officerer og Underofficerer af Sergentklassen og dermed ligestillede gives Flytningshjælp, saa snart de af tjenstlige Hensyn blive beordrede fra en Garnison til en anden. Der var tidligere en Undtagelse, naar Forflyttelsen var foranlediget ved Forfremmelse. For øvrigt er dette Forslag saa klart og udmærket motiveret, at jeg ikke skal komme nærmere ind paa det. Jeg tillader mig at udtale en Tak for dette Forslags Fremlæggelse og anbefaler det paa det bedste.

Martin Madsen Halsted: Jeg kan holde mig til den sidste ærede Talers (Parkov) Udtalelser, men jeg skal ikke undlade at benytte Lejligheden til at bringe den højtærede Forsvarsminister min oprigtige Tak for Fremsættelse af dette Lovforslag. Det er nu 14 Aar siden, jeg første Gang her i Tinget gjorde Forsøg paa at faa ændret adskillige af de Forhold, som foreslaas ordnede her, nemlig vedrørende Munderingssagerne, Pudsemidler, Bepakningsrequisiter osv. Den Gang kunde der ikke gøres noget ved det. Paa Grund af Omstændighederne var det vanskeligt at faa de nødvendige Bevillinger dertil. Som sagt, jeg er taknemmelig over, at Forslaget er fremkommet nu, den foreslaaede Ordning er med Hensyn til den indre Tjeneste af overordentlig stor Betydning for Forholdet mellem Befalingsmænd og underordnede.

Jeg betragter det som et stort Fremskridt i regnskabsmæssig Henseende, at samtlige Lønbestemmelser blive ordnede saaledes, at der bliver en samlet Lønning. Det er ikke nogen Hemmelighed, at af de militære Regnskaber har det, der vedrører

Intendanturen, hidtil været det mest udviklede her i Landet, og Lovforslagets Genførelse vil derfor skaffe en overordentlig Lettelse. Der er nogle enkelte Punkter, jeg kunde ønske at gøre opmærksom paa. Den ærede sidste Taler berørte § 1 med Lønningsudbetalingen. Maa jeg maaske forudskikke den Bemærkning, at da jeg har tjent i nogle og tredive Aar i Fodfolket, er det ikke mindst fra den Side, jeg ser disse Sager, men det er da ogsaa det vigtigste Vaaben. Der foreslaas, at Udbetalingen skal foregaa for 6 Dage ad Gangen, og jeg kan ikke nægte, at den sidste ærede Talers Forslag, at det skulde ske for 7 Dage, og at Mandag skulde være Udbetalingsdagen, var ganske overordentlig heldigt og navnlig vilde være praktisk i København. Jeg kan heller ikke indse, at det kunde have noget at gøre med Brøduddelingen. Jeg vilde tro, at Brøduddelingen snarere skulde have en kortere Termin end Lønningsterminen. Naar de faa uddelt Brød for 5 Dage ad Gangen, er der ingen Tvivl om, at Brødet navnlig om Sommeren bliver forskrækkelig tørt, inden de blive færdige med det, det vilde derfor være praktisk at gaa til en kortere Brødtermin, f. Eks. til 3 Dage. Man kom da ikke i Kollision med Lønningsterminerne, saa meget mindre, som man i Provinsgarnisonerne ikke har selvstændige Militærbagerier. Der maa man dog marchere hen til vedkommende Bageri, der har Leverancen, for at faa udleveret sit Brød, medens Lønningerne som Regel udbetales, hvor der er samlet Kvarter eller paa Kompagniets Stillingsplads. Derfor tror jeg, det var praktisk at nedsætte Brødterminen og forhøje Lønningsterminen. Bestemmelsen om at udbetale Lønningen dagvis er bibeholdt, og det finder jeg naturligt og rigtigt. Som bekendt anvendes denne dagvise Udbetalig kun overordentlig sjældent, nemlig kun, naar der er Inddivider, der slet ikke kunne holde Hus.

Saa er der endelig en Bestemmelse om Undermunderingsgodtgørelsen i § 5. Der staar, at for Underkorporaler, menige osv. kan af Underafdelingen indeholdes i Lønningen indtil 10 Øre daglig til Dækning af Udgifter ved Anskaffelsen af nødvendige Undermunderingssager osv. Jeg antager, at det er saaledes at forstaa, som Forholdet er nu, hvilket vel ogsaa er det rigtige, at dette Beløb indeholdes og kun udbetales efter Underafdelingschefens Anvisning, naar han finder det nødvendigt at anskaffe de fornødne Klædningsstykker til de vedkommende. I andre Tilfælde ud-